

[Edel Saunte.]

kommer ud i livet — med alle dets fristelser og alle dets muligheder for nye overtrædelser — med den specielle trusel, at han kan genindsættes til afsoning af resten af straffen; det er efter alle sagkyndiges mening den bedste mulighed for at sætte en person i gang, uden at der er altfor stor fare for, at han påny kommer ind på overtrædelser af straffeloven.

Jeg er meget ked af, at det ærede medlem synes at gå ud fra, at fængselsmyndighederne ikke er enige med hensyn til dette lovforslag. Jeg tror, at det ellers er det samlede udvalgs opfattelse, at i alt fald alle de ansete folk indenfor fængselsvæsenet mener, at dette lovforslag er en fortræffelig løsning, for man går gennem den her foreslåede ordning bort fra de mere vilkårlige benådninger over til prøveløsladelserne, hvor netop de fængselsmyndigheder, der i det daglige følger fangen, kan udtale sig om fangens forhold. Jeg er også meget ked af, at det ærede medlem synes at have den opfattelse, at vore fængselsmyndigheder ikke er i stand til at skelne mellem spyt-slikkeri og ærlig overbevisning og anger. Jeg tror, de er i stand dertil.

Vagn Bro: Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg nærer visse betænkeligheder, men at jeg alligevel vil kunne tiltræde det stillede ændringsforslag og senere stemme for lovforslaget som helhed.

Jeg skal iøvrigt blot gøre en enkelt bemærkning til udvalgets ordfører, som sagde, at det, der skete, var jo, at de prøveløsladte kom ud i livet og havde sværdet hængende over sig. Vi er fuldkommen enige om dette, men når jeg er gået med til dette forslag, er det udfra den betragtning, at man også i udvalget har haft opmærksomheden henvendt på, at man skal være overmåde forsigtig med for tidligt at sende fangerne ud i livet. Og det har fået sit udtryk derigennem, at udvalgsflertallet i betænkningen bemærker, at i sådanne sager må det være en nødvendighed, at der indhentes udtalelser såvel fra anklagemyndigheden som fra de lokale myndigheder. Jeg kender i hvert fald eet eksempel på, at en mand — og man synes ikke rigtig at ville lægge vægt på, hvad det ærede medlem hr.

Gottschalck-Hansen bemærkede om det, vi kan kalde forstillelse — i virkeligheden havde været i stand til at lulle en hel fængselsafdeling i søvn med et ganske bestemt formål. Imidlertid, når de stedlige myndigheder, som jo kender de pågældende ikke alene fra papirerne, men netop fra deres tidligere liv, får lejlighed til at udtale sig, så er jeg tilfredsstillet og kan for mit vedkommende anbefale lovforslaget.

Gottschalck-Hansen: Den højtærede justitsminister har utvivlsomt ret: vi kan sikkert ikke finde hinanden på dette område. Vi har hver sin opfattelse, men jeg håber, at man kan have gensidig respekt for hinandens synspunkter. Den højtærede justitsminister må imidlertid have mig undskyldt, de betænkeligheder, jeg nærer, dem forbeholder jeg mig ret til at nære, bl. a. med hensyn til det foreliggende forslag. Det er udtryk for en tendens, som er mig imod. Det har jeg klart og tydeligt givet udtryk for, og jeg har motiveret mit standpunkt. Jeg har tidligere haft lejlighed til i anden anledning at pege på lovløsheden her i landet, og dette gentager jeg og bliver ved dermed, så længe jeg finder, der er grund dertil, enten den højtærede justitsminister synes om det eller ej.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Edel Saunte, at såvidt jeg erindrer, oplyste ministeren under udvalgsarbejdet, at der også indenfor fængselsmyndighederne herskede forskellige opfattelser; jeg mener, at ministeren nævnte et par eksempler. Jeg synes ikke, det vil være rigtigt fra dette sted ligefrem at udlevere navne, men jeg peger på, at det altså fra højeste sted er tilkendegivet, at der hersker divergerende opfattelser, og jeg er også selv vidende om, at sådanne eksisterer.

Hvad angår fængselsmyndighedernes evne til at skønne over, om fangernes opførsel er udtryk for noget ærligt og redeligt, eller den er komediespil, så er det nu engang i fængsler som i skoler, og hvor som helst mennesker er sammen, at det er mennesker, der skal dømmes og vurdere, og der er mennesker med forskellige evner i henseende til at forstille sig. Man kan ikke forlange den fuldkomne objektivitet, som ville være ønskværdig i sådanne tilfælde. Jeg synes, det